

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 50C/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111207507
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1111207507.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: 1. R.. W.. V. M., nar. XX. XX. XXXX, Y. 3, XXX XX Y., 2. Z. M., nar. XX. XX. XXXX, Y. 3, XXX XX Y., zast. R.. W.. V. M., Y. 3, XXX XX Y., 3. VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., R.: XX XXX XXX, Košická 37, 821 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd konanie v časti o zaplatenie 5 138,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5 138,26 EUR od 04. 07. 2010 do zaplatenia vo vzťahu k navrhovateľke v 2. rade zastavuje.

Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 11 569,36 EUR od 16. 11. 2010 do zaplatenia vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade a k navrhovateľke v 2. rade zastavuje.

Odporcovi súd náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 09. 03. 2011 a postúpeným tunajšiemu súdu dňa 15. 05. 2012 domáhali, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- EUR navrhovateľovi v 1. rade, nemajetkovej ujmy vo výške 8 500,- EUR navrhovateľke v 2. rade a náhrady škody vo výške 5 138,25 EUR s príslušenstvom navrhovateľke v 2. rade. Podaním doručeným súdu dňa 07. 06. 2011 navrhovateľka v 2. rade upravila žalobný petit a domáhala sa od odporcu náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 8 500,- EUR a náhrady škody vo výške 5 005,47 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 16. 11. 2006 do zaplatenia.

Svoj návrh odôvodnili tým, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave V, Úradom justičnej a kriminálnej polície PZ, odbor všeobecnej kriminality pod č. ČVS: T.-XXX/X-OVK-BX-XXXX, v ktorom mali postavenie poškodených, došlo k nesprávnemu úradnému postupu. V označenej trestnej veci bolo dňa 30. 09. 2005 začaté trestné stíhanie pre trestný čin krádeže osobného motorového vozidla zn. J. B., O. BA-XXX BA ako aj pre trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery. Ku dňu podania predmetného návrhu nebolo vyšetrowanie v rámci prípravného konania ukončené vinou vyšetrowateľa PZ, ktorý nerešpektoval záväzné pokyny dozorového prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V, čím porušil ústavné práva navrhovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Vyšetrowateľ PZ v predmetnej veci vydal uznesenie o uložení motorového vozidla do úschovy, ktoré uznesenie nedoručil poškodenej - navrhovateľke v 2. rade, čím si nesplnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku, v dôsledku

čoho došlo k neprávnomu úradnému postupu. Vyšetrovateľ PZ odmietol navrhovateľke v 2. rade ako poškodenej vydať motorové vozidlo, čím jej bránil užívať jej majetok a spôsobil tým navrhovateľke škodu. V dôsledku prieťahov došlo na strane poškodených navrhovateľa v 1. rade a navrhovateľky v 2. rade k stavu právnej a osobnej neistoty, k diskriminácii a mareniu zákonnosti, v dôsledku čoho sa navrhovateľ v 1. rade domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- EUR, navrhovateľka v 2. rade náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 8 500,- EUR a náhrady škody vo výške 5 138,25 EUR (podaním doručeným súdu 07. 06. 2011 vo výške 5 005,47 EUR) s príslušenstvom a to s poukazom na zákonnú úpravu obsiahnutá v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Navrhovatelia listom zo dňa 12. 05. 2010 požiadali Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku, ktoré na ich žiadosť nereagovalo.

Odporca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12. 03. 2012 žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Odporca vo svojom vyjadrení namietal nedostatok právomoci civilných súdov určovať, či postup alebo rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní sú, alebo nie sú zákonné, namietal nedostatok príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmom navrhovateľa a namietal navrhovateľkou v 2. rade uplatnené úroky z omeškania. Nedostatok právomoci civilných súdov určovať, či postup alebo rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní sú, alebo nie sú zákonné, podľa názoru odporcu vyplýva z ust. § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa ktorého právo na náhradu škody sa zakladá na podmienke, že rozhodnutie bolo zrušené ako nezákonné, pričom civilné súdy nie sú príslušné určovať, či postup a rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní sú, alebo nie sú zákonné. Nedostatok právomoci civilných súdov vyplýva aj z ustanovení O.s.p., týkajúcich sa právomoci civilných súdov, v zmysle ktorých v občianskom súdnom konaní súdy, podľa názoru odporcu nie sú oprávnené preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska ich účelnosti a rýchlosti, toto patrí do pôsobnosti prokuratúry. Odporca vo svojom vyjadrení ďalej namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa v 1. rade v konaní o náhradu škody, keď v konaní tunajšieho súdu č. k. 5C 45/04 bolo preukázané, že navrhovateľ v 1. rade nie je vlastníkom motorového vozidla J. B. a ani v tomto konaní navrhovateľ v 1. rade nebol aktívne legitimovaný na uplatnenie nároku na náhradu škody.

Vo vzťahu k navrhovateľke v 2. rade odporca namietol nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľky v 2. rade v konaní o náhradu škody, keď navrhovateľka v 2. rade sa ešte v roku 2003 dozvedela, že motorové vozidlo je v držbe tretej osoby a mala možnosť domáhať sa náhrady škody voči tejto osobe, podľa odporcu domáhať sa úspešne nároku na náhradu škody voči štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné, ak za škodu zodpovedá iný subjekt. V tomto smere odporca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 24C 48/06 zo dňa 11. 06. 2009, potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co 396/2009. Navrhovateľka v 2. rade podľa názoru odporcu neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala vznik vymáhanej škody a rovnako nepreukázala príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujme odporca poukázal na to, že navrhovatelia nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval opodstatnenosť priznania nemajetkovej ujmy, z návrhu nie je zrejmé, akým skutkom došlo k zásahu do práv navrhovateľov a tiež, ktorých práv navrhovateľov sa zásah týkal a s akým následkom.

K uplatnenému nároku, ktorý sa týkal úrokov z omeškania odporca poukázal na to, že v predmetnej veci nebolo právoplatným a vykonateľným rozsudkom rozhodnuté o uložení povinnosti odporcovi uhradiť navrhovateľom určitú sumu, odporca sa preto nemohol dostať do omeškania s peňažným plnením a navrhovateľovi tak nemohol vzniknúť nárok na úroky z omeškania.

Podaním doručeným súdu dňa 23. 07. 2012 navrhovatelia v 1. a 2. rade zmenili návrh na začatie konania a domáhali sa voči odporcovi zaplata nemajetkovej ujmy vo výške 11 569,36 EUR navrhovateľovi v 1. rade a zaplata nemajetkovej ujmy vo výške 11 569,36 EUR navrhovateľke v 2. rade ako aj škody vo výške 5 138,26 EUR s úrokom 9,5 % ročne od 16. 11. 2006 do 22. 06. 2012.

V priebehu konania na pojednávaní konanom dňa 23. 04. 2013 navrhovatelia navrhli pripustiť zmenu petitu návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1. rade nemajetkovú ujmu vo výške 11 569,36 spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 16. 11. 2010 do zaplata a navrhovateľke v 2. rade nemajetkovú ujmu 11 569,36 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5

% ročne od 16. 11. 2010 do zaplataenia a sumu 5 138,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 04. 07. 2010 do zaplataenia. Súd zmenu petitu návrhu pripustil uznesením zo dňa 26. 04. 2013, právoplatným dňa 29. 05. 2013.

V priebehu konania písomným podaním doručeným súdu dňa 10. 10. 2013 navrhla spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., aby z konania vystúpila navrhovateľka v 2. rade a na jej miesto vstúpila do konania spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., IČO: 31 342 841, Košická 37, Bratislava a to s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorú dňa 10. 10. 2013 uzatvorila navrhovateľka v 2. rade ako postupca so spoločnosťou VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. ako postupníkom, predmetom ktorej bola pohľadávka postupcu voči dlžníkovi Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR v sume 5 138,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 04. 07. 2010 do zaplataenia, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V č. k. 50C 96/2012.

Na pojednávaní 19. 11. 2013 spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. zastúpená konateľom Mgr. Ing. Jánom Sarkocym uviedla, že netrvá na návrhu na zámenu účastníkov konania, doručenom súdu dňa 10. 10. 2013. Na predmetnom pojednávaní navrhovateľ v 1. rade navrhol, aby súd pripustil, aby do konania vstúpil navrhovateľ v 3. rade a to spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., konateľ spoločnosti vyslovil súhlas so vstupom uvedenej spoločnosti do konania na strane navrhovateľa.

Súd uznesením zo dňa 22. 11. 2013, právoplatným dňa 03. 01. 2014 pripustil, aby do konania na strane navrhovateľa v 3. rade vstúpila spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., IČO: 31 342 841, Košická 37, Bratislava.

Na pojednávaní konanom dňa 09. 12. 2014 navrhovateľ v 3. rade navrhol, aby súd pripustil zmenu petitu návrhu a zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi v 3. rade titulom náhrady škody sumu 5 138,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 04. 07. 2010 do zaplataenia, ktorému návrhu súd vyhovel a uznesením prijatým na pojednávaní pripustil navrhovanú zmenu petitu návrhu.

Na pojednávaní konanom dňa 09. 12. 2014 navrhovateľka v 2. rade zastúpená v konaní navrhovateľom v 1. rade zobrala návrh v časti o zaplataenie sumy 5 138,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 04. 07. 2010 do zaplataenia späť, v tejto časti žiadala konanie zastaviť.

Na pojednávaní konanom dňa 09. 12. 2014 navrhovateľ v 1. rade a navrhovateľka v 2. rade zastúpená v konaní navrhovateľom v 1. rade zobrali návrh v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 11 569,36 EUR od 16. 11. 2010 do zaplataenia späť a v tejto časti žiadali konanie zastaviť.

Odporca na pojednávaní konanom dňa 19. 12. 2014 vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu.

Súd v priebehu konania vykonal dokazovanie pripojeným spisom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004, listinnými dokladmi založenými do spisu účastníkmi konania, predovšetkým potvrdením č. k. 1Ú 12/06-10 zo dňa 25. 01. 2007, listami Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 03. 12. 2008, 19. 05. 2009 a 22. 09. 2009, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 12. 05. 2010, znaleckým posudkom č. 3/2009 zo dňa 23. 01. 2006, listom Generálnej prokuratúry SR zo dňa 13. 03. 2012, odstúpením od kúpnej zmluvy zo dňa 27. 06. 2012, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 10. 2013, kópiou žaloby doručenej Okresnému súdu Bratislava I č. k. 14C 38/2011, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 zo dňa 30. 09. 2005 začal vyšetrovateľ OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava V trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 a 4 Trestného zákona z dôvodu, že neznámy páchatel' v presne nezistenom čase od mesiaca apríl 2000 odcudzil nezisteným spôsobom osobné motorové vozidlo zn. Fiat B. XXS, žltej metalízy, O.: BA XXX BA, čím spoločnosti O. PROJECT Slovakia s.r.o. spôsobil škodu vo výške 166 611,- Sk. Podľa úradného záznamu vyšetrovateľa OR PZ Bratislava V zo dňa 04. 05. 2012 bol na základe záväzného právneho názoru Generálnej prokuratúry SR skutok, pre ktorý bolo dňa 30.

09. 2005 uznesením vyšetrovateľa začaté trestné stíhanie ďalej kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005.

Uznesením č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 zo dňa 15. 11. 2006, právoplatným dňa 07. 07. 2010 vyšetrovateľ OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava V uložil do úschovy Okresného súdu Bratislava V osobné motorové vozidlo zn.. z dôvodu, že na predmetné motorové vozidlo si okrem Z. M., navrhovateľky v 2. rade uplatnil nárok aj X. K., na vec si robili nárok dve osoby a z dovtedy vykonaného vyšetrovania nevplynulo nepochybné právo žiadneho z nich na vec.

Uznesením č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 zo dňa 11. 05. 2010 začal vyšetrovateľ OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava V trestné stíhanie pre trestný čin falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 z dôvodu, že doteraz nezistený páchatel' v nezistenom čase a mieste sfalšoval odtlačky pečiatok notárskeho úradu JUDr. O. V. a podpis R.. V. M., konateľa spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. Na splnomocnení k prepisu vozidla zn. J. B., S.: BA - XXX - BA.

Uznesením č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 zo dňa 04. 06. 2012, právoplatným dňa 06. 08. 2012 zastavil vyšetrovateľ OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava V trestné stíhanie sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 trestného zákona z dôvodu, že trestné stíhanie z dôvodu premlčania trestného stíhania je neprípustné.

Uznesením č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 zo dňa 23. 08. 2012 prerušil vyšetrovateľ OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava V trestné stíhanie vo veci prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, keďže sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

Z listu Generálnej prokuratúry SR zo dňa 13. 03. 2012 súd zistil, že generálna prokuratúra konštatovala neodôvodnené prietahy a nečinnosť vyšetrovateľov bývalého ÚjaKP OR PZ Bratislava vo veci vedenej pod č. k. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 a to najmä v období od začatia trestného stíhania 30. 09. 2005 do 15. 08. 2006, od 15. 11. 2006 do 03. 08. 2007 a od 22. 11. 2007 do 16. 03. 2010, kedy bola predmetná vec pridelená v poradí piatemu vyšetrovateľovi PZ. Neodôvodnené prietahy a nečinnosť vyšetrovateľa PZ opakovane signalizoval dozorový prokurátor okresnej prokuratúry.

Z listov Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 03. 12. 2008, 19. 05. 2009 a 22. 09. 2009 súd zistil, že prokurátor okresnej prokuratúry konštatoval neodôvodnené prietahy v postupe vyšetrovateľa PZ a neplnenie pokynu dozorového prokurátora.

Navrhovatelia v priebehu konania tvrdili, že na strane odporcu došlo k prietahom v trestnom konaní, na strane navrhovateľov bola preukázaná majetková i nemajetková ujma ako aj príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a nemajetkovou a majetkovou ujmu. Prietahy v trestnom konaní boli konštatované Okresnou prokuratúrou Bratislava V, Krajskou prokuratúrou v Bratislave ako aj Generálnou prokuratúrou SR. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, túto navrhovatelia v 1. a 2. rade odvodili jednak od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 193/2011 a poukázali na ustálenú judikatúru slovenských, českých súdov, ako aj ESLP. Navrhovatelia poukázali zároveň na to, že v prejednávacom prípade išlo o prietahy v trestnom konaní, takže odškodnenie nemajetkovej ujmy za prietahy sa posudzuje prísnejšie. Prietahy v konaní viedli aj k tomu, že príslušný vyšetrovateľ bol disciplinárne prejednaný. Navrhovatelia v 1. a 2. rade boli počas prietahov v trestnom konaní v stave právnej neistoty, pričom za obvyklého chodu veci by navrhovateľom v 1. a 2. rade nebola vznikla nemajetková ujma, a to za podmienky, že by trestné konanie prebiehalo rýchlo a efektívne.

Odporca v konaní poukázal na to, že prietahy konštatované generálnou prokuratúrou v celkovom súhrne predstavujú obdobie 23 mesiacov, teda necelé dva roky a nie 6 rokov, ako v konaní uvádzali navrhovatelia v 1. a 2. rade. Odporca vzniesol námietku premlčania v časti rozdielu nemajetkovej ujmy, ktorého sa navrhovatelia v 1. a 2. rade domáhali návrhom na pripustenie zmeny petitu návrhu, keď pôvodným návrhom sa domáhal navrhovateľ v 1. rade nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- EUR a navrhovateľka v 2. rade nemajetkovej ujmy vo výške 8 500,- EUR a súd pripustil zmenu petitu návrhu uznesením zo dňa 26. 04. 2013, právoplatným dňa 29. 05. 2013. V uvedenej súvislosti odporca poukázal na list Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 14. 12. 2009, adresovaný navrhovateľke v 2.

rade, v ktorom boli konštatované prieťahy v prípravnom konaní. Odporca poukázal aj na list Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 19. 05. 2009, ktorým boli oznámené navrhovateľom prieťahy v konaní vyšetrovateľa. Vzhľadom k tomu, že uznesenie o pripustení zmeny petitu návrhu bolo právoplatné až v máji 2013, odporca vzniesol námietku premlčania v časti rozdielu náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 11 569,36 EUR a výške 5 000,- EUR voči navrhovateľovi v 1. rade a 8 500,- EUR voči navrhovateľke v 2. rade.

Odporca namietol aktívnu legitímáciu navrhovateľov v 1. a 2. rade v predmetnom konaní s poukazom na to, že navrhovatelia neboli v trestnom konaní obvineními, ale boli v postavení poškodeného.

Odporca namietal proti tvrdeniam navrhovateľov v 1. a 2. rade, že nie je potrebné preukazovať výšku nemajetkovej ujmy, podľa názoru odporcu nepostačuje iba poukázanie na judikatúru ESLP, ale je potrebné preukazovať nepriaznivé následky prípadných prieťahov v konaní ako aj príčinnú súvislosť medzi prieťahmi v konaní a výškou nemajetkovej ujmy, resp. jej vznikom. Podľa odporcu samotné konštatovanie prieťahov automaticky nezakladá nárok na nemajetkovú ujmu.

Odporca poukázal na to, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 193/2011, na ktoré sa odvolávali navrhovatelia v 1. a 2. rade vo veci uplatnenia nároku na nemajetkovú ujmu, sa týka prieťahov v trestnom súdnom konaní, ktoré súviselo s vypracovaním a dorúčením odsudzujúceho rozsudku, preto odporca považoval poukazovanie na uvedené rozhodnutie v prejednávanom prípade za irelevantné.

Odporca, poukazujúc na tvrdenia navrhovateľov, týkajúce sa disciplinárneho konania vedeného proti vyšetrovateľovi v súvislosti s prípravným konaním, uviedol, že v predmetnom konaní nebolo preukázané, že vyšetrovateľ bol aj disciplinárne potrestaný, resp. v disciplinárnom konaní bol uznaný vinným, odporca poukázal na to, že takýto dôkaz navrhovatelia nepredložili.

Odporca v konaní vzniesol námietku premlčania uplatnenia nároku na náhradu škody navrhovateľom v 3. rade s poukazom na to, že vozidlo bolo uložené do úschovy v januári 2007, od 26. 01. 2007 začala podľa odporcu plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003, pričom navrhovateľ v 3. rade vstúpil do konania až v decembri 2013, uznesenie o jeho pripustení do konania nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 01. 2014. Preto si podľa odporcu navrhovateľ v 3. rade uplatnil nárok na náhradu škody po uplynutí premlčacej lehoty. Uznesenie o uložení motorového vozidla do úschovy nadobudlo právoplatnosť dňa 07. 07. 2010, pokiaľ by premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody bola počítaná od tohto dátumu, aj vtedy by bol nárok na náhradu škody uplatnený navrhovateľom v 3. rade podľa odporcu premlčaný.

Podľa odporcu navrhovateľ v 3. rade nie je legitimovaný na uplatnenie nároku na náhradu škody, nepreukázal, že je vlastníkom motorového vozidla, keďže na motorové vozidlo si uplatnilo nárok viacero osôb a otázka vlastníctva nebola k dnešnému dňu vyriešená. Pokiaľ ide o náhradu škody v súvislosti s uložením motorového vozidla do úschovy, žiadnym z orgánov nebola konštatovaná nezákonnosť uloženia motorového vozidla do úschovy, takže absentuje prvá z podmienok uplatnenia nároku na náhradu škody a to existencia buď nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu, pričom prokuratúra zákonnosť postupu vyšetrovateľa vo veci uloženia motorového vozidla do úschovy potvrdila. Odporca poukázal na to, že motorové vozidlo stále existuje, je v úschove súd, preto odporcovi nie je známy titul, na základe ktorého si navrhovateľ v 3. rade uplatňuje nárok na náhradu škody. Odporca poukázal na to, že otázku vlastníctva motorového vozidla je možné riešiť len v civilnom konaní, k čomu do dnešného dňa nedošlo.

Pokiaľ ide o odporcom vznesenú námietku premlčania nemajetkovej ujmy navrhovatelia uviedli, že nesúhlasia s odporcom, že došlo k premlčaniu nároku na nemajetkovú ujmu v časti rozdielu uplatnenej nemajetkovej ujmy, keď stav neistoty navrhovateľov trval od 30. 09. 2005 do 26. 06. 2012, kedy bolo zastavené trestné stíhanie, preto vzhľadom na dátum 26. 06. 2012 nemohlo dôjsť k uplynutiu 3 ročnej premlčacej lehoty, navrhovatelia zároveň poukázali na plynutie 6-mesačnej lehoty, v ktorej mal odporca rozhodnúť v rámci predbežného prerokovania nároku o nemajetkovej ujme.

Navrhovateľ v 3. rade k námietke premlčania nároku na náhradu škody poukázal na to, že došlo k postúpeniu uvedeného práva z navrhovateľky v 2. rade na navrhovateľa v 3. rade so všetkými súvisiacimi právami a povinnosťami a to zmluvou o postúpení pohľadávok.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 6 bod 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa v predmetnom konaní domáhali voči štátu náhrady nemajetkovej ujmy a navrhovateľ v 3. rade náhrady škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v preťahoch, ku ktorým malo dôjsť konaním vyšetrovateľa OR PZ Bratislava V vo veci ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004, v ktorom konaní mali navrhovatelia postavenie poškodených osôb.

Navrhovateľ v 1. rade aktívnu legitimitáciu odvodzoval z postavenia poškodeného v trestnom konaní vo veci prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona, navrhovateľka v 2. rade a navrhovateľ v 3. rade z postavenia poškodeného vo veci sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 Trestného zákona.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasne naplnenie troch podmienok a to: 1./ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2./ nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3./ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. O zodpovednosti štátu však možno hovoriť iba vtedy, ak ide o taký nedostatok v činnosti orgánu štátu, ktorý mal dopad do majetkovej sféry občana a iba ak je nesprávny úradný postup orgánu štátu príčinou vzniku zmenšenia majetku občana. Zodpovednosť štátu teda vzniká, ak sa preukáže, že pri správnom úradnom postupe orgánu štátu by ku škode nedošlo.

Po vykonanom dokazovaní v prejednávanom prípade súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľov nie je možné vyhovieť, keď neboli splnené podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Z hľadiska skúmania jednotlivých podmienok vzniku zodpovednosti štátu sa súd predovšetkým zaoberal otázkou existencie nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v priet'ahoch v konaní v prejednávanom prípade. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V č. k. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 súd zistil, že v uvedenej trestnej veci nebolo vznesené obvinenie žiadnej konkrétnej osoby vo veci prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery ani vo veci trestného činu sprenevery (pôvodne kvalifikovaného ako trestný čin krádeže).

Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 492/2011-14 zo dňa 26. 10. 2011 sťažovateľ ako poškodený v trestnom konaní vedenom vo veci bez vznesenia obvinenia „ sa nemôže domáhať vyslovenia porušenia základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Až vznesenie obvinenia je teda tým momentom, ktorý dáva poškodenému v trestnom konaní možnosť uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z nej robí vec, na prerokovanie ktorej bez zbytočných priet'ahov má nárok v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy “.

Súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 549/2011-13 zo dňa 13. 12. 2011, ktorým ústavný súd odmietol sťažnosť navrhovateľov v 1. až 3. rade vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V v konaní č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004, keď vo vzťahu k sťažovateľke v 3. rade (v tomto konaní navrhovateľ v 3. rade) konštatoval, že „ ide o prípad trestného konania, kde si ako poškodená svoj nárok na náhradu škody voči obvinenému uplatniť nemôže, pretože obvinenie konkrétnej osoby vznesené nebolo. Táto situácia vylučuje sťažovateľku v 3. rade z možnosti profitovať zo záruk garantovaných čl. 6 ods. 1 dohovoru (ako aj čl. 48 ods. 2 ústavy) “. Vo vzťahu k sťažovateľom v 1. a 2. rade (v tomto konaní navrhovateľa v 1. a 2. rade) ústavný súd konštatoval, že v označenom trestnom konaní nemajú status poškodených.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v prejednávanom prípade nebola splnená jedna z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to existencia nesprávneho úradného postupu, keď v konaní č. ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 nedošlo k vzneseniu obvinenia vo veci falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery ani vo veci sprenevery.

Odporca v konaní namietal nedostatok právomoci civilných súdov rozhodovať v konaní o postupe orgánov činných v trestnom konaní, v tomto smere súd poukazuje na ust. § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého príslušným orgánom na prerokovanie nároku na náhradu škody, ak príslušný orgán prerokovávajúci žiadosť o predbežné prerokovanie nároku neuspokojí nárok žiadateľa, je práve súd. Z uvedeného súd odvodzuje svoju právomoc na rozhodnutie v predmetnej veci.

Pokiaľ ide o námietku aktívnej legitímácie navrhovateľa v 3. rade v konaní o náhradu škody vznesenú v konaní odporcom, súd sa stotožňuje s názorom odporcu, podľa ktorého je otázka vlastníctva motorového vozidla J.A sporná, keď na motorové vozidlo si v priebehu trestného konania uplatnil nárok okrem navrhovateľky v 2. rade (pred odstúpením od kúpnej zmluvy o kúpe motorového vozidla zo dňa 27. 06. 2012) aj X.n K.. Uvedená skutočnosť bola dôvodom vydania uznesenia o uložení predmetného motorového vozidla do úschovy tunajšieho súdu. M. sa preto stotožňuje s názorom odporcu, že navrhovateľ v 3. rade nie je v konaní aktívne legitimovaný, keď jednoznačne nepreukázal, že je nespochybniteľným vlastníkom motorového vozidla J. B., S.: BA XXX BA. Súd v tomto smere poukazuje aj na to, že ani navrhovateľka v 2. rade ani navrhovateľ v 3. rade nepodali žalobu o určenie vlastníctva predmetného motorového vozidla.

Súd ďalej konštatuje, že aj v prípade existencie nesprávneho úradného postupu vo veci uplatnenia náhrady škody navrhovateľom v 3. rade absentuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, keď motorové vozidlo J. B. S.: BA XXX BA sa stále nachádza v úschove tunajšieho súdu, navrhovateľ v 3. rade sa preto môže domáhať vydania predmetného motorového vozidla z úschovy tunajšieho súdu, po preukázaní vlastníctva motorového vozidla. Súd poukazuje v tomto smere aj na skutočnosť, že navrhovateľka v 2. rade sa v konaní tunajšieho súdu č. k. 24C 19/2012 (v postavení navrhovateľky) domáhala vydania predmetného motorového vozidla z úschovy, konanie bolo uznesením č. 24C 19/2012-59 zo dňa 03. 12. 2012 zastavené, keď navrhovateľka v 2. rade sa vydania motorového vozidla z úschovy domáhala v konaní voči odporcovi Okresnému riaditeľstvu PZ Bratislava V, odbor kriminálnej polície, následne navrhla zmenu účastníkov konania na strane odporcu tak, že namiesto pôvodného odporcu do konania na strane odporcu vstúpi Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave V, odbor kriminálnej polície, s ktorou zámenu vyslovil nesúhlas vedľajší účastník na strane odporcu Okresná prokuratúra Bratislava V. Navrhovateľka v 2. rade proti uzneseniu o nepripustení zmeny účastníkov na strane odporcu a zastavení konania podala odvolanie, ktoré podaním doručeným súdu dňa 06. 03. 2013 zobrala späť. Následne odvolací súd uznesením č. 4Co 116/2013-88 zo dňa 30. 04. 2013, právoplatným dňa 03. 07. 2013 pripustil späťvzatie návrhu navrhovateľky, uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Vzhľadom na nespĺnenie jednej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nesprávneho úradného postupu, sa súd existenciou ďalších podmienok podrobne nezaoberal, rovnako ako aj námietkami premlčania vznesenými v konaní odporcom.

V priebehu konania navrhovateľka v 2. rade (pred vstupom navrhovateľa v 3. rade do konania) návrh vo veci náhrady škody navrhla vylúčiť na samostatné konanie, súd nepovažoval vylúčenie návrhu v časti o náhradu škody na samostatné konanie za dôvodné. Navrhovateľka v 2. rade navrhla v priebehu konania vykonanie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku na preukázanie výšky vzniknutej škody, súd, vzhľadom na vykonané dokazovanie považoval navrhnuté dokazovanie za nadbytočné, preto tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľmi v 1. a 2. rade, súd v späťvzatej časti konanie s poukazom na ust. § 96 O.s.p., po vyjadrení súhlasu s čiastočným späťvzatím odporcom, zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava V, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.